

ΚΩΔ.: 4295

ΠΑΡΟΝΤΟ ΤΕΛΟΣ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΙΟΥ Αρθρίδας Αδελφός

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

29Η ΜΑΪΟΥ 1453 ΗΜΕΡΑ ΜΝΗΜΗΣ...

«Φωνή βοώντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, ετοιμάσατε τὴν ὁδὸν τοῦ Κυρίου» (Ματθ. γ', 3)

Μαρμαρωμένε Βασιλιά

Κωνσταντίνος Καρυωτάκης

Και ρίχτηκε με τ' ἄτι του μες στων εχθρῶν τα πλήθια, το πύρινο το βλέμμα του σκορπούσε την τρομάρα, και το σπαθί του τη θανά. Στα χάλκινά του στήθια, εξέσπασε η ὄργητα σε βροντερή κατάρρα.

Εθόλωσαν τα μάτια του. Τ' αγνό το μέτωπό του, θαρρείς ο φωτοστέφανος της Δόξας τ' αγκαλιάζει. Κι έπεσε χάμου ο Τρανός! Θρηνήστε το χαμό του. Μα, μη! Σε τέτοιο θάνατο ο θρήνος δεν ταιριάζει.

Κι έπεσε χάμου ο Τρανός! Κυλίστηκε στο χῶμα, ένας Τιτάν π' ἀκόμα χτες εστόλιζ' ἕνα θρόνο, κι εσφάλισε - οϊμένανε! - για πάντ' αυτό το στόμα, που κάθε πίκρα ρούφαγε κι έχυν' ελπίδες μόνο,

Μαρμαρωμένε Βασιλιά, πολύ δε θα προσμένεις. Ένα πρωί απ' τα νερά του Βόσπορου κει πέρα θε να προβάλει λαμπερός, μιας Λευτεριάς χαμένης, ο ασημένιος ἥλιος. Ω, δοξασμένη μέρα!

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΠΑΛΑΙΟΛΟΓΟΣ

Εκδίδεται με την ευλογία του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Μυτιλήνης κ. Ιακώβου

Τρίμηνο περιοδικό Ενορίας Τιμίου Προδρόμου Λισβορίου Λέσβου

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

Έτος 20^ο Αρ. Φύλλου 70

ΛΙΣΒΟΡΙ...

ΠΥΡΡΑΙΩΝ ΓΗ...

ΒΑΣΙΛΙΚΩΝ ΧΩΡΙΩΝ ΧΩΡΑ

37ο

π. Γεωργίου Αλεντά

Ο ΓΑΜΟΣ ΣΤΟ ΛΙΣΒΟΡΙ

4ο

Ο ΑΡΡΑΒΩΝΑΣ

Ο αρραβώνας είναι αναπόσπαστο μέρος της όλης διαδικασίας του γάμου.

Η λέξη προέρχεται από το εβραϊκό *ḥābōn*, που σημαίνει "ενέχυρο, εγγύηση" και εισήλθε στην Ελληνική κοινωνία -Ελληνική γλώσσα από τις εμπορικές σχέσεις με τους Φοίνικες. Παλιότερα ο αρραβώνας είχε σκοπό την πνευματική αλληλογνωριμία του ζευγαριού.

Οι επίσημοι αρραβώνες γίνονται 15 με 20 μέρες μετά την πρώτη προσέγγιση και συμφωνία των δυο οικογενειών και αφού βέβαια συμφωνήσουν σε όλα τα σχετικά με τις προίκες και επισημοποιηθούν τα συμφωνηθέντα με την υπογραφή του ανάλογου προικοσυμφώνου. Ορίζεται η επίσημη μέρα για την επίσημη τελετή του αρραβώνα, συνήθως γίνεται Κυριακή και ξεκινούν οι τελετουργικές διαδικασίες σύμφωνα με απαράβατο συνήθως τυπικό.

Στο καλοστολισμένο τώρα και καλοστρωμένο σπίτι της νύφης, διαφορετικά θα εισπράξει αρνητικά σχόλια, καταφτάνουν συγγενείς, γείτονες και φίλοι για να μπουν οι βέρες (βιργέτις) και να γιορτάσουν όλοι μαζί το γεγονός.

Το τραπέζι είναι στρωμένο με ένα λευκό, κολαρισμένο - χασιδένιου-, τραπεζομάντηλο και πάνω σ' αυτό, υπάρχουν μέσα σε καλαίσθητο δίσκο κουφέτα, οι βέρες και παραδίπλα ένα εικόνισμα, εικόνισμα της Παναγίας ή του προστάτη Αγίου. Έρχεται και ο παπάς, διαβάζει μια ευχή, ψάλλονται τα απολυτίκια των αγίων των οποίων τα ονόματα φέρουν οι δυο νέοι και στη συνέχεια ένα μικρό κοριτσάκι του

οποίου ζουν και οι δυο γονείς, σταυρώνει στο εικόνισμα τις βέρες και βάζει τις βέρες στο ζευγάρι αφού δώσει ένα γερό μπάτσο στο γαμπρό. Το χαστούκι είναι προειδοποιητικό για το γαμπρό, για τις δυσκολίες του γάμου και για τα ζόρια του έγγαμου βίου, ώστε πονώντας αυτός τώρα να φροντίσει να μην πονέσει

αργότερα τη νύφη.

Οι βέρες αποτελούν μία πολύ παλιά παράδοση και είναι ένδειξη αφοσίωσης του ενός προς τον άλλο ενώ το κυκλικό σχήμα τους συμβολίζει την αέναη αιώνια αγάπη. Στο εσωτερικό των βερών γράφεται το όνομα του καθενός στη βέρα του άλλου και η ημερομηνία τέλεσης του αρραβώνα. Τούτες παραμένουν στο αριστερό χέρι μέχρι την ημέρα του γάμου. Κατά την διάρκεια της τελετής του γάμου ο παπάς θα βάλει τη βέρες στο δεξί χέρι του γαμπρού και της νύφης όπου συνήθως παραμένουν.

Ακολουθεί το φαγοπότι. Στο τραπέζι τα απαραίτητα γιαπράκια, τα «πταρέλια», (κεφτεδάκια), ψητά κρέατα, κυρίως αρνιά και το απαραίτητο πατροπαράδοτο «κισκέτς».

Το κισκέτς είναι σιτάρι φουσκωμένο στο νερό, στεγνωμένο στον ήλιο, ξεφλουδισμένο στις ειδικές για τούτη τη δουλειά μυλόπετρες. Κατόπιν βράζεται σε μεγάλο μπακιρένιο και γανωμένο καζάνι σε φωτιά με ξύλα και μόλις πάρει τη βράση του και το ξαφρίσουν αρχίζουν να προσθέτουν σ' αυτό ζουμί από τα

κρέατα που βράζουν παραδίπλα σε άλλο καζάνι. Μέσα στο σιτάρι που βράζει πλέον με το ζουμί των κρεάτων δεν μπαίνει ούτε σταγόνα νερό γιατί θα ξινίσει. Αφού βράσει καλά το σιτάρι προσθέτονται και τα ξεκοκκαλιασμένα κρέατα και ανεμίζεται καλά όλο το μίγμα με ειδικά ξύλα μέχρι να γίνει «αλοιφή». Αυτό το παραδοσιακό φαγητό είναι ευρέως διαδεδομένο και σήμερα σε γάμους, σε πανηγύρια, βαπτίσεις και σε όλες τις επίσημες τελετές.

Η νύφη έφτιαχνε και δώριζε για τον επίσημο αρραβώνα της ένα σινι (μπακιρένιο και γανωμένο ταψί) μπακλαβού, με πολλά φύλλα, στην πεθερά, διάφορα άλλα δώρα για την πεθερά και τον πεθερό και μια μαξιλάρα στον γαμπρό. Στη μαξιλάρα αυτή θα κοιμάται από δω και πέρα ο γαμπρός για να τη βλέπει στον ύπνο του και να τη σκέφτεται συνεχώς.

Με τη μπακλαβού η πεθερά θα κεράσει συγγενείς και φίλους, γειτόνους και θα καυχηθεί πόσο προκομμένη είναι η νύφη της και τα συμπεθεριά της.

Τη μπακλαβού σήμερα συνοδεύει το τσουρέκι, γλυκά του κουταλιού, ποτά και λουλούδια.

Η πεθερά με τη σειρά της κρέμαζε στο λαιμό της νύφης τα «κρεμασίδα». Χρυσά τούρκικα φλουριά, λίρες, πεντόλιρα και διάφορα άλλα χρυσαφικά. Χρυσαφικά έβαζαν στη νύφη επίσης ο γαμπρός ο πεθερός, οι κουνιάδοι και οι κουνιάδες και άλλου στενοί συγγενείς. Κάποια χρυσαφικά δίνονταν στο γαμπρό και απ' τη μεριά της νύφης. Στην περίπτωση που δε γινόταν ο γάμος

τα χρυσαφικά επιστρέφονταν και απ' τις δυο μεριές.

Αφού τελειώνανε και με την ανταλλαγή των δώρων άρχιζε το φαγοπότι και ο χορός με τη μουσική που ερχότανε στο σπίτι. Σε περίπτωση οικονομικής δυσχέρειας τη μουσική κάλυψη του γλεντιού ανέλαβαν κοπέλες με το τραγούδι τους παίζοντας «το ταψί». Τραγουδούσαν δηλαδή χτυπώντας ρυθμικά με το χέρι τους ή με κάποιο σκεύος ένα ταψί. Το χορό ανοίγουν πρώτοι ο γαμπρός με τη νύφη και κατόπιν οι συμπεθέροι που κάνουν και «του κόλμα», κολλώντας σαν πληρωμή, στα μέτωπα των μουσικάντιδων χαρτονομίσματα, για να παίζουν κι αυτοί με όρεξη και με κέφι. Τα τραγούδια είναι γνωστά παραδοσιακά γαμήλια, κληρονομημένα από την ντόπια παράδοση αλλά και αυτοσχέδιες εκείνης της στιγμής ρύμες που τις τραγουδά ένας και ακολουθούν όλοι οι άλλοι.

Κατά την περίοδο του αρραβώνα, μπαίνοντας η Μεγάλη Σαρακοστή, η νύφη έπρεπε να πάει στην πεθερά της τα «τριμεριάτικα» για τις τρεις πρώτες μέρες της Σαρακοστής και της Καθαρής εβδομάδας. Τα «τριμεριάτικα» είναι ψωμί, «αφρόπτα» όπως την έλεγαν, μπαλιζές (νισεστές – άμυλο αραβοσίτου-βρασμένος με νερό και ζάχαρι), «κουσάφ», (είδος κομπόστας με βρασμένες κυρίως σταφίδες κομμάτια κυδώνι και κανέλα), «ριτσέλ» (γλυκό κολοκύθι με βράσμα), «βράσμα-πιτμέζ» (παχύρευστο ζουμί από βρασμένα σύκα).

ΜΙΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗ ΣΤΟΝ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟ

ΣΧΕΤΙΚΑ ΜΕ ΤΟ ΚΛΕΙΣΙΜΟ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Κύριε Πρωθυπουργέ.

Πήρα το θάρρος να σας γράψω αυτή την επιστολή παρ' ότι γνωρίζω το πλήθος των προβλημάτων που αντιμετωπίζετε και τις λύσεις που καλείσθε να δίνετε σε ημερήσια βάση, εσείς και οι συνεργάτες σας.

Αλλά τα προβλήματα των απλών πολιτών, ειδικά της υπαίθρου, σε πάρα πολλές περιπτώσεις υπερβαίνουν τα πράγματι μεγάλα και γενικά προβλήματα για τα οποία αγωνίζεσθε.

Είμαι συνταξιούχος Λυκειάρχης και κατοικώ σε ένα ωραίο, μικρό χωριό της Λέσβου, το Λισβόρι. Με σημερινό πληθυσμό 500 περίπου κατοίκους.

Ύστερα από 36 χρόνια στη Μέση εκπαίδευση σε διάφορα μέρη της χώρας, πρώτα στη Λέσβο και μετά στον Πειραιά και τελευταία στην Αθήνα, στην Κυψέλη, στο 30ο Λύκειο, προτίμησα να ζήσω μετά τη συνταξιοδότησή μου στο χωριό, όπου γεννήθηκα και μεγάλωσα.

Στην προσπάθεια σας να αναδιοργανώσετε το κράτος και να περιορίσετε τις δημόσιες δαπάνες, μεταξύ των άλλων καταργείτε και ορισμένα Δημοτικά σχολεία συγχωνεύοντάς τα με άλλα.

Αυτό συμβαίνει και με το Δημοτικό Σχολείο του χωριού μου στο Λισβόρι.

Εδώ πρέπει να σας γνωστοποιήσω μερικά πράγματα.

Στο Δημοτικό Σχολείο αυτό, σήμερα φοιτούν 26 παιδιά, το Σεπτέμβριο θα είναι 29 και τα αμέσως επόμενα χρόνια θα φτάσουν τα 35.

Τα παιδιά αυτά από 6 έως 12 ετών θα μεταφέρονται στη κοντινότερη κωμόπολη τον Πολιχνίτο κάθε μέρα με λεωφορεία, για τα οποία δεν έχει μιλήσει

ακόμα κανείς, σε απόσταση άνω των 15 χιλιομ. με σκοπό ένα ακαθόριστο και αβέβαιο μέλλον και ίσως ένα ανύπαρκτο ή ελάχιστο όφελος για το κράτος.

Κύριε Πρωθυπουργέ.

Οι γονείς των παιδιών αυτών είναι νέοι άνθρωποι, δημιουργικοί και προοδευτικοί.

Εργάζονται και πα-

ράγουν επώνυμα προϊόντα γνωστά σ' όλη τη Λέσβο. Είναι το πλέον παραγωγικό χωριό του νησιού.

Στο Λισβόρι παράγονται επώνυμα προϊόντα εξαιρετικής και μοναδικής ποιότητας. Κρεμμύδια, ρεβίθια, κύμινο, σουσάμι, γλυκάνισο, απαραίτητο συστατικό του ούζου, όλων των γνωστών ποτοποιιών της Λέσβου λάδι, σιτάρι...

Είναι το μοναδικό χωριό στο νησί που διαθέτει αλευρόμυλο για την άλεση του σιταριού.

Έχει δυο αρτοποιεία που φτιάχνουν αποκλειστικά σιταρένιο, παραδοσιακό ψωμί ολικής άλεσης.

Έχει σύγχρονο - παραδοσιακό τυροκομείο που λειτουργεί με προδιαγραφές Ε.Ε.

Σε μικρή απόσταση από το χωριό βρίσκονται οι ιαματικές πηγές Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου.

Στο Σκαμιούδι, τη σκάλα του Λισβορίου, όπου διαμένουν μόνιμα 7 μαθητές του Σχολείου μας, αρκετοί χωριανοί ασχολούνται επαγγελματικά με το ψάρεμα προμηθεύοντας με νόστιμο ψάρι του κόλπου Καλλονής, το χωριό χειμώνα, καλοκαίρι.

Εδώ βρίσκονται και 4-5 ταβερνάκια που προσφέρουν νόστιμο παραδοσιακό φαγητό, καθώς και 2 ξενοδοχεία για τους επισκέπτες του χωριού μας.

Αυτοί λοιπόν οι άνθρωποι όπως καταλαβαίνετε δεν μπορούν να ζουν με την απογοήτευση της υποβάθμισης και της απαξίωσης της περιφέρειας. Δεν

μπορούν να αντέξουν τον φόβο της καθημερινής μετακίνησης των παιδιών τους.

Θα υποχρεωθούν να εγκαταλείψουν τις εργασίες τους και το χωριό τους, ακολουθώντας τα παιδιά τους με ότι συνέπεται.

Για τους γονείς αυτούς, ό,τι καθημερινά ακούνε από τα κανάλια έχουν δευτερεύουσα σημασία μπροστά στην ανατροπή αυτή που επιχειρείται και την ανατροφή και τη ζωή των παιδιών τους.

Συνεχώς μιλάνε οι πολιτικοί για ανάπτυξη. Τι ανάπτυξη όμως θα έχουμε όταν μαζευτούμε όλοι στις πόλεις; Αντί κατά τη γνώμη μου να δοθούν κίνητρα ώστε τα νέα ζευγάρια να παραμείνουν στα χωριά τους και να εγκατασταθούν και καινούρια, δημιουργούμε αντικίνητρα ώστε και αυτοί οι νέοι που ζουν και εργάζονται στο χωριά τα εγκαταλείψουν.

Κύριε πρωθυπουργέ.

Το σχολείο αυτό του Λισβορίου λειτουργεί από τα μέσα του 19ου αιώνα και επί τουρκοκρατίας μέχρι και το 1928 στεγαζόταν σε ένα κτίριο το οποίο έχει καταρρεύσει και σε κάποια άλλα σπίτια και μαγαζιά.

Το 1931 ο αείμνηστος παππούς σας, Γέρος της Δημοκρατίας, Γεώργιος Παπανδρέου, έθεσε το θεμέλιο λίθο ως Υπουργός Παιδείας και Θρησκευμάτων επί κυβερνήσεως Ελευθερίου Βενιζέλου. Στα θεμέλια αυτού του κτιρίου υπάρχει η μαρμαρίνη πλάκα με το

όνομα του παππού σας.

Θα είναι ειρωνεία της τύχης. Ο εγγονός Γεώργιος Παπανδρέου, εν αγνοία βέβαια να το κλείσει, υπακούοντας σε άστοχες και ακατανόητες εισηγήσεις.

Εδώ πρέπει να σας αναφέρω και ένα ιστορικό γεγονός που μαρτυρεί τη δημοκρατικότητα και τη λεβεντιά των ανθρώπων αυτών.

Το 1935 έγινε το καλονοθευτικό δημοψήφισμα του Γ. Κονδύλη με το οποίο έγινε η παλιννόστηση της Βασιλείας και με ποσοστό 105%!

Στο μόνο χωριό στη Ελλάδα όταν το βράδυ των εκλογών όταν έγινε καταμέτρηση των ψήφων βρέθηκαν 400 ψηφοφόροι, τότε δεν ψήφισαν οι γυναίκες, βρέθηκαν μόνο 13 ψήφοι υπέρ της βασι-

λείας. Τότε η σατυρική εφημερίδα της Μυτιλήνης «Ο Τρίβολος» έγραψε: «Το Λισβόρι, το Λισβόρι δε γυρίζει με το ζόρι».

Και όταν στις εκλογές μετά το δημοψήφισμα και προ της δικτατορίας του Μεταξά, ο Γεώργιος Παπανδρέου, υποψήφιος βουλευτής του κόμματος των Φιλελευθέρων έφθασε στην είσοδο του χωριού, ανεφώνησε στους κατοίκους του χωριού που τον υποδέχτηκαν: «Χαιρετίζομεν την ακρόπολιν της Δημοκρατίας».

Κύριε Πρωθυπουργέ.

Πιστεύω να βρείτε καιρό, 10 λεπτά και να διαβάσετε αυτά τα λόγια.

Παρακαλούμε Στην καθημερινή μας αγωνία για τη ζωή, μη μας προσθέτετε και άλλη.

ΤΟ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ

π. Φιλόθεος Φάρος

Από το βιβλίο «ΠΕΝΤΗΚΟΣΤΗ: Από την Ανάσταση στην Εκκλησία» Έκδοση Α' Απρίλιος 1983 ΑΚΡΙΤΑΣ

Την Πεντηκοστή γιορτάζουμε το γεγονός της Εκκλησίας, αλλά η εποχή μας δεν μπορεί εύκολα να γιορτάσει το γεγονός της Εκκλησίας, γιατί είναι μια έντονα αντιεκκλησιαστική εποχή, όχι γιατί επικρίνονται, διαβάλλονται, διασύρονται ή συκοφαντούνται συχνά εκπρόσωποι της εκκλησιαστικής διοικήσεως, αλλά επειδή η φύση του πολιτισμού που κυριαρχεί σήμερα είναι αντιεκκλησιαστική. **Η εποχή μας είναι μια εποχή ατομιστική και ανταγωνιστική, είναι μια εποχή που ενθαρρύνει τον ανθρώπινο ναρκισσισμό και σαν συνέπεια καλλιεργεί τις προϋποθέσεις για την αποκοπή του ανθρώπου από τους άλλους και την απομόνωσή του.**

Η εκκλησιαστικότητα αντίθετα είναι αντανάκλαση της τριαδικότητας του Θεού, **που σαν Θεός αγάπης δεν μπορούσε αν και είναι ένας να είναι μοναδικός, γιατί έπρεπε οπωσδήποτε να αγαπάει κάποιον άλλο.** Έτσι ο Θεός ήταν απαραίτητο να είναι μια κοινότητα, μια κοινωνία που τα πρόσωπα που την αποτελούν να τα μοιράζονται όλα, να τα έχουν όλα κοινά εκτός από την ταυτότητά τους, την υποστατικότητα τους. **Γιατί αν είχαν και την ταυτότητα ή την υποστατικότητα κοινή δεν θα ήταν κοινότητα, αλλά μοναδικότητα και επομένως ο Θεός δεν θα μπορούσε να είναι Θεός αγάπης.**

Στον άνθρωπο ο Θεός που τον έπλασε κατ' εικόνα και ομοίωση δική του, έδωσε την εκκλησιαστικότητα που είναι για τον άνθρωπο ότι είναι για τον Θεό η τριαδικότητα. Αλλά με την απομάκρυνσή του από τον Θεό ο άνθρωπος αλλοιώνει την θεία εικόνα και **υποκαθιστά την εκκλησιαστικότητά του, δηλαδή το βασικό στοιχείο της φύσεώς του που απαιτεί την ένωσή του με τους άλλους ανθρώπους, με τον ατομικισμό και τον ναρκισσισμό που τον οδηγεί στον θάνατο.**

Ο Χριστός με την ενσάρκωση του, την ενανθρώπισή του αποκαθιστά την ανθρώπινη φύση, στην παλιά της κατάσταση και έτσι **ξαναζωντανεύει** την εκκλησιαστικότητα του ανθρώπου και την πραγματώνει με την σύσταση της Εκκλησίας.

Επομένως η Εκκλησία δεν είναι διοίκηση, δεν είναι οργάνωση, δεν είναι εξουσία, αλλά είναι κοινωνία, συνομιλία, συνύπαρξη, συμβίωση, συνοδοιπορία, συμμετοχή, συνεύρεση, σύνοδος. Ούτε είναι αναγκαστικά Εκκλησία η χωρίς καμιά συνοχή συγκέντρωση ατόμων στο Ναό. Η συγκέντρωση ατόμων στο ναό, μπορεί μάλιστα συχνά να είναι κάθε άλλο παρά Εκκλησία.

Στην Εκκλησία οι άνθρωποι μοιράζονται με τους άλλους τον εαυτό τους, το βίο τους, τον χρόνο τους, τις ανησυχίες τους, την δημιουργικότητά τους, τη χαρά τους, την λύπη τους, την πίκρα τους, την απόγνωσή τους, την ελπίδα τους, την πίστη τους.

Στην Εκκλησία, ούτε υπακούουν πολλοί σε ένα ούτε δεν υπακούει κανένας σε κανένα, αλλά **υπακούουν όλοι σε όλους.**

Δεν υπάρχει Εκκλησία εκεί που οι άνθρωποι φροντίζουν ο καθένας τον εαυτό του, εκεί που ο καθένας κρατάει τα αγαθά του, την χαρά του, την δύναμή του, την ελπίδα του, την πίστη του, την αρετή του για τον εαυτό του και δεν την μοιράζεται με τους άλλους.

Η Εκκλησία όμως πραγματώνεται διαρκώς πάνω στη γη,

αποκαθιστά διαρκώς την εκκλησιαστικότητα της ανθρωπινής φύσεως, μεταβάλλει διαρκώς τον κόσμο σε βασιλεία του Θεού, δεν είναι στατική, δεν φτάνει ποτέ στο τέρμα, μπορεί πάντα να γίνεται όλο και περισσότερο η βασιλεία του Θεού. **Επομένως η Εκκλησία δεν είναι μια κοινωνία καθαρών, που έχουν φθάσει στο τέρμα και που δεν μπορούν να προχωρήσουν πιο πέρα.**

Μέσα στην Εκκλησία, τα μέλη της Εκκλησίας αγωνίζονται διαρκώς να μετακινηθούν από τον δαιμονικό ναρκισσισμό στην εκκλησιαστικότητα, που είναι η αντανάκλαση της τριαδικότητας του Θεού. **Αν στην εποχή μας πολλοί άνθρωποι πολεμούν την Εκκλησία σαν οργάνωση, είναι προ παντός και κυρίως επειδή ο σημερινός άνθρωπος κυριαρχημένος από τον δαιμονικό ναρκισσισμό τρέμει την εκκλησιαστικότητα και μπορεί να μιλάει συχνά για δίκαιη κατανομή των υλικών αγαθών, αλλά δεν κάνει ποτέ λόγο για δίκαιη κατανομή των συναισθηματικών και των πνευματικών αγαθών, δεν κάνει λόγο για αγάπη.** Με την μάσκα της υλιστικής ισότητας, κρύβει τον τρόπο που αισθάνεται στο ενδεχόμενο να μοιραστεί τον εαυτό του με κάποιον άλλο. Γι' αυτό **προσπαθεί να μεταβάλει σε εμπορική συναλλαγή και τις πιο προσωπικές σχέσεις** όπως ο γάμος, τον οποίο θέλει να απογυμνώσει από κάθε προσωπικό στοιχείο, από κάθε συναίσθημα και να τον κάνει συνδικαλισμό με ωράρια, με δικαιώματα, έντονα ανταγωνιστικό, μια σφοδρή μάχη ανάμεσα σε δύο στρατόπεδα, για να προστατευθεί έτσι από το ενδεχόμενο της προσωπικής προσφοράς.

Την υλιστική ισότητα την θέλει υποχρεωτική, κυριαρχική, επιβεβλημένη από κάποια απρόσωπη εξουσία για να αποκλείεται το στοιχείο της προσωπικής προσφοράς, για την οποία αισθάνεται έντονα ο σημερινός άνθρωπος την τραγική του αναπηρία.

Αλλά δεν μπορούν οι άνθρωποι να έχουν μεταξύ τους κοινότητα, κοινωνία, ενότητα, χωρίς να είναι ενωμένοι με Εκείνον που είναι η Κοινότητα, η Κοινωνία, η Ενότητα. **Δεν μπορεί να υπάρξει πραγματική κοινότητα χωρίς να είναι Εκκλησία και χωρίς να έχει αυτή η κοινότητα**

κι αυτή η κοινωνία σαν ψυχή της το πνεύμα του Θεού.

Χωρίς το πνεύμα του Θεού, δεν μπορεί να υπάρξει Εκκλησία. Το Πνεύμα του Θεού «όλον συγκροτεί τον θεσμόν της Εκκλησίας» (Στιχηρό Εσπερινού Κυριακής Πεντηκοστής) και δεν μπορεί κανείς να δεχθεί το πνεύμα του Θεού έξω από την Εκκλησία «*ου γαρ άλλως έπι κατελθειν εκείνο το Πνεύμα. Καθάπερ γαρ, ει τύχοι χείρ αποσπασθείσα του σώματος, το πνεύμα το από του εγκεφάλου την συνέχειαν ζητούν, και μη ευρόν, ουκ εξάλλεται του σώματος, και διατρήσαν, προς την χείρα εξέρχεται, άλλ' αν μη εύρη κείμενον, ουχ άπτεται ούτω και ενταύθα εάν μη ώμεν τη αγάπη συνδεδεμένοι.*»

Έτσι εκτός της Εκκλησίας δεν υπάρχει σωτηρία. Δεν υπάρχει σωτηρία για τον άνθρωπο που δεν μετέχει στο μυστήριο της Εκκλησίας, που είναι η ενεργοποίηση στη ζωή του στοιχείου της εκκλησιαστικότητας. «*Εν υψηλώ κηρύγματι της του Θεού, Εκκλησίας, ακούσωμεν βοώσης ο διψών, ερχέσθω και πινέτω ο κρατήρ ον φέρω, κρατήρ έστι σοφίας, τούτου το πόμα αληθείας λόγω κέρακα, ύδωρ ου προχέων αντιλογίας, άλλ' ομολογίας ης πίνων ο νυν Ισραήλ, Θεόν ορά φθεγγόμενον. Ίδετε, ίδετε, ότι αυτός εγώ ειμί, και ουκ ηλλοίωμαι, εγώ Θεός πρώτος, εγώ και μετά ταύτα, και πλήν εμού άλλος ουκ έστιν όλως. Εντεύθεν οι μετέχοντες πλησθήσονται, και αινέσουσι, της ευσεβείας το μέγα μυστήριον*» (Οίκος Κυριακής Πατέρων).

Επειδή οι διάφορες ανθρώπινες ομάδες πολύ συχνά δεν είναι Εκκλησία και επομένως δεν έχουν το πνεύμα του Θεού, δεν υπάρχει επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους, και η έλλειψη εμπιστοσύνης αναγκάζει τον άνθρωπο να κρυπτογραφεί τα μηνύματα που στέλνει στον συνάνθρωπό του, για να είναι έτσι καλυμμένος και να μπορεί να υπαναχωρεί όταν διαπιστώνει ότι ο άλλος απορρίπτει αυτά τα μηνύματα.

Τέτοια είναι η επικοινωνία ακόμη και μεταξύ συζύγων και μελών μιας οικογένειας. Είναι πασίγνωστη η λαϊκιστική συμβουλή «μη λες στον άνδρα σου ότι τον αγαπάς γιατί μπορεί να το εκμεταλλευθεί», και πραγματικά και στα υγιέστερα ζευγάρια ένα μεγάλο μέρος της συζυγικής επικοινωνίας γίνεται με τέτοιες προφυλάξεις και κρυπτογραφήσεις.

Παρόμοια συμβαίνουν και στις σχέσεις παιδιών και γονέων. Οι γονείς πολύ συχνά κάτω από το επιφανειακό μήνυμα «μην απομακρυνθείς από μας δεν θα τα καταφέρεις χωρίς εμάς», κρύβουν το πραγματικό μήνυμα «μην απομακρυνθείς από μας δεν θα τα καταφέρουμε εμείς χωρίς εσένα». Ενώ τα παιδιά κάτω από μια επιφανειακή επαναστατικότητα κρύβουν μια πραγματική επιθυμία να συνεχίσουν την βολική εξάρτηση από τους γονείς.

Είναι τραγική η έλλειψη επικοινωνίας μεταξύ των νέων, που από τρομερή έλλειψη εμπιστοσύνης ακόμη και για τους συνομιλή τους καλύπτουν την έντονη ανάγκη που έχουν για την αποδοχή και την συμπαράσταση τους με την επίδειξη μιας αγέρωχης σκληρότητας.

Το γεγονός της Πεντηκοστής μεταξύ άλλων φανερώνει ότι ένα από τα πρώτα χαρίσματα του Αγίου Πνεύματος είναι η δυνατότητα της επικοινωνίας. Ο άνθρωπος, που έχει το πνεύμα του Θεού, μπορεί να μιλάει και να καταλαβαίνει τη γλώσσα του συνανθρώπου του ξεπερνώντας οποιοδήποτε σχετικό εμπόδιο.

Το περιστατικό του Πύργου της Βαβέλ είναι ως προς αυτό το σημείο το αντίθετο με την Πεντηκοστή στην θεία αποκάλυψη. Στο περιστατικό αυτό φαίνεται, πως ακριβώς ο άνθρωπος που ειδωλοποίησε τον εαυτό του και έτσι έχασε το πνεύμα του Θεού, έχασε ταυτόχρονα και την δυνατότητα να μιλάει και να καταλαβαίνει τη γλώσσα του συνανθρώπου του. «Γλώσσα ποτέ συνεχύθησαν, δια την τόλμην της πυργοποιίας γλώσσα δε νυν εσοφίσθησαν, δια την δόξαν της θεογνωσίας. Εκεί κατεδίκασε Θεός τους ασεβείς τω πταίσματι ενταύθα εφώτισε Χριστός τους αλιείς τω πνεύματι. Τότε κατειργάσθη η αφωνία, προς τιμωρίαν άρτι καινουργείται η συμφωνία, προς σωτηρίαν των ψυχών ημών». (Δοξαστικό Λιτής Εσπερινού Κυριακής Πεντηκοστής).

Η σύγχυση, που επικρατεί συχνά στην ανθρώπινη επικοινωνία είναι αποτέλεσμα της ανθρώπινης αμαρτίας. Ο

Θεός δεν έκανε τους ανθρώπους «αλλόγλωσσους». Αν ο άνθρωπος δεν είχε αμαρτήσει και δεν είχε στερηθεί της Χάριτος, τώρα «πάσα η γη χείλος ην, και φωνή μία πάσι».

Η δυσκολία στην ανθρώπινη επικοινωνία είναι αποτέλεσμα του ανθρώπινου εγωκεντρισμού, που κάνει τον άνθρωπο να βλέπει όλους τους συνανθρώπους του, ακόμη κι αυτούς που είναι πολύ κοντά του σαν εχθρούς ή σαν ανταγωνιστές, που έχουν αυτό που θέλει να έχει εκείνος ή

που μπορούν να του πάρουν αυτό που εκείνος έχει. Αυτό το κλίμα του κρυφού πολέμου κάνει αδύνατη την ανάπτυξη εμπιστοσύνης.

Αυτή η τραγική ανθρώπινη πραγματικότητα είναι η αιτία της πιο βασανιστικής μοναξιάς, που τελικά είναι το πιο αφόρητο μαρτύριο του σύγχρονου ανθρώπου.

Το πνεύμα του Θεού αποκαθιστά την εμπιστοσύνη και την επικοινωνία ανάμεσα στους ανθρώπους, γιατί δεν είναι πνεύμα ανταγωνισμού αλλά πνεύμα προσφοράς. Ο άνθρωπος που έχει το πνεύμα του Θεού δεν σκέπτεται τι θα πάρει από τον άλλο, αλλά τι θα του δώσει. Δεν βλέπει τον συνάνθρωπό του σαν ανταγωνιστή αλλά σαν συναγωνιστή, δεν προσπαθεί να εξασφαλίσει για τον εαυτό του την καλύτερη θέση αλλά να βοηθήσει τον συνάνθρωπό του να την πάρει.

Ένα τέτοιο κλίμα, είναι κλίμα απόλυτης εμπιστοσύνης που δεν έχει ανάγκη από επιφυλάξεις και από κρυπτογραφημένα μηνύματα. Αυτό ήταν το κλίμα της Πεντηκοστής και γι' αυτό έδωσε την δυνατότητα σε όλους να μιλούν και να καταλαβαίνουν όλων τις γλώσσες. «Η του Θείου Πνεύματος επιδημήσασα δύναμις, την μερισθείσαν πάλοι φωνήν, κακώς ομονοησάντων, εις μίαν αρμονίαν θείας συνήψε, γνώσιν συνετίζουσα πιστούς της Τριάδος». (Ωδή γ' Κανόνος Πεντηκοστής).

Η δυνατότητα της επικοινωνίας είναι ένα χάρισμα του πνεύματος του Θεού που δεν μπορεί να την έχει όποιος δεν έχει αυτό το πνεύμα.

Ο Χριστός ετήρησε την υπόσχεση που έδωσε και την ημέρα της Πεντηκοστής έστειλε στους μαθητές το Πανάγιο Πνεύμα. Έτσι «Πεντηκοστήν εορτάζομεν, και Πνεύματος επιδημίαν, και προθεσμίαν επαγγελίας, και ελπίδος συμπλήρωσιν». (Στιχηρό Ιδιόμελο Εσπερινού Πεντηκοστής)

« Η του Πνεύματος πηγή, επιδημούσα τοις εν γην εις πυρφόρους ποταμούς, μεριζομένη νοητώς τους Αποστόλους εδρόσειζε φωταγωγούσα και γέγονεν αυτοίς, νέφος δροσώδες το πυρ, φωτίζουσα αυτούς, και υετίζουσα φλόξ, δι' ων ημείς ελάβομεν την χάριν, δια πυρός τε και ύδατος. Το φως επέστη, του Παρακλήτου και τον κόσμον εφώτισε». (Κάθισμα Κυριακής Πεντηκοστής)

Το Άγιο Πνεύμα επεδήμησε στους Αποστόλους, στην Εκκλησία και δι' αυτών σ' όλους όσοι ανοίγουν σ' αυτό την πόρτα της ψυχής τους. Δια του Αγίου Πνεύματος «πάσα ψυχή ζωούται» και «περικρατείται πάντα τα ορατά συν τοις αοράτοις». Δια του Αγίου Πνεύματος «πάσα η κτίσις καινουργείται», δι' αυτού «ο πας πλούτος της δόξης, εξ ου χάρις και ζωή πάση τη κτίσει» δι' αυτού «πάσα ψυχή ζωούται», δι' αυτού «τα σύμπαντα το είναι έχει». Το Άγιον Πνεύμα «αναβλύζει τα της χάριτος ρείθρα αρδεύοντα άπασαν την κτίσιν, προς ζωογονίαν». Το Άγιο Πνεύμα είναι «ζωαρχική αξία εξ ου παν ζών εμψυχούται» είναι «ενθέσις τοις πάσιν, ευδοκία, σύνεσις, ειρήνη, και η ευλογία» είναι «πηγή θείων θησαυρισμάτων» είναι «βυθός χαρισμάτων, πλούτος δόξης, κριμάτων βάθος μέγα» είναι «πανσωστική αίτια». (Αναβαθμοί Όρθρου) «Το Πνεύμα το Άγιον φως, και ζωή, και ζώσα πηγή νοερά. Πνεύμα σοφίας. Πνεύμα συνέσεως, αγαθόν, ευθές, νοερόν, ηγεμονεύον, καθαίρον τα πταίσματα. Θεός και θεοποιούν, πυρ εκ πυρός προϊόν, λαλούν ενεργούν, διαιρούν το χαρίσματα δι' ου προφήται άπαντες, και Θεού Απόστολοι, μετά Μαρτύρων εοστέφησαν». (Στιχηρό Ιδιόμελο Αίνων Πεντηκοστής).

Άνθρωπος και Αριθμός:

Πώς διαμορφώνεται αυτή η σχέση με την Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση και την Κάρτα του Πολίτη;

σχόλιο ID-ont: Τι επιπτώσεις έχει η Ηλεκτρονική Διακυβέρνηση και η Κάρτα του Πολίτη στην ζωή μας, σε σχέση με τους αριθμούς ταυτοποίησης που χρησιμοποιούμε; Πώς εξυπηρετούμαστε έως σήμερα και πώς θα μας αντιμετωπίζει το Κράτος αύριο; Ας δούμε μερικές σκέψεις σχετικά με αυτό το θέμα:

Απώτερη στρατηγική της Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης είναι η αντικατάσταση όλων των έως σήμερα αριθμών που χρησιμοποιεί ο άνθρωπος κατά την επικοινωνία του με τις Δημόσιες και τις Ιδιωτικές Υπηρεσίες, από έναν **Ενιαίο Μοναδικό Αριθμό (EMA)** πχ. τον ΑΜΚΑ. Με αυτόν τον τρόπο μας λένε ότι μεγιστοποιείται η εξυπηρέτηση του ανθρώπου, αλλά δεν μας λένε ότι μεγιστοποιείται ταυτόχρονα και η έκθεσή του στον κίνδυνο απώλειας της προσωπικής του ζωής.

Η διαρροή του EMA, είτε σκόπιμα (από τον διαχειριστή των βάσεων δεδομένων πρωτίστως και δευτερευόντως από χάκερς) είτε ακούσια (απώλεια flash drive κατά τη μεταφορά δεδομένων) θα συντελέσει στην **καθολική απώλεια** όλων των παραμέτρων της ζωής του «άτυχου» πολίτη.

Οι Βάσεις Δεδομένων μπορούν να ενοποιηθούν με **φυσικό τρόπο**, σε ένα υψηλών δυνατοτήτων Ηλεκτρονικό Υπολογιστή (Η/Υ). Μπορούν επίσης να ενοποιηθούν **δυναμικά**, «εισφέροντας» δηλ. σε έναν Η/Υ, με κλειδί τον EMA, τα στοιχεία που «γνωρίζει» η κάθε Βάση Δεδομένων για αυτόν τον EMA. πχ. Η βάση της Εφορίας το οικονομικό προφίλ, η βάση του Υπουργείου Υγείας το Ασφαλιστικό και εργασιακό προφίλ, οι βάσεις των νοσοκομείων το προφίλ υγείας κ.ο.κ. Έτσι είτε φυσικά, είτε εξ'αποστάσεως δημιουργείται το **καθολικό προφίλ** του πολίτη και κατά συνέπεια υπάρχει ο κίνδυνος να «συσκευαστεί» αυτό το προφίλ και να «πωληθεί» σε τρίτους, από κακόβουλους συμπολίτες μας.

Αυτόνομες, ανεξάρτητες, μη διασυνδεδεμένες Βάσεις Δεδομένων, διευκολύνουν το έργο των Υπηρεσιών και συντελούν στην όσο το δυνατόν μικρότερη ζημιά του πολίτη σε περίπτωση απώλειας δεδομένων. Η πιθανή απώλεια δεδομένων αφορά μόνο κάποια πτυχή της ζωής του πολίτη (τμήματα του ασφαλιστικού, εργασιακού, υγείας, οικονομικού κλπ προφίλ) και όχι το καθολικό του προφίλ. Οι διαφορετικοί αριθμοί επιβαρύνουν ελάχιστα (μιας και θα πρέπει να τους έχει κάποιος πρόχειρους όταν τους χρειαστεί – ποιος όμως δεν μπορεί να θυμηθεί μερικούς αριθμούς; ή να τους πάρει μαζί του πριν πάει να εξυπηρετηθεί σε μια Υπηρεσία;), αλλά ωφελούν τα μέγιστα από την άποψη της ασφάλειας των δεδομένων.

Το πρόβλημα των Δημοσίων Υπηρεσιών δεν είναι η απουσία του EMA, αλλά η απουσία οργάνωσής τους. Είτε υπάρχει ένας αριθμός, είτε υπάρχουν πολλοί, εάν δεν οργανωθούν οι Υπηρεσίες, εξυπηρέτηση δεν πρόκειται να δούμε. Σε αυτό το πλαίσιο και στην βάση της αρχής της αναλογικότητας, είναι δυσανάλογα μικρό το όφελος που φέρνει ο EMA, σε σχέση με το κόστος που αναλαμβάνει ο πολίτης όσον αφορά την ασφάλεια των παραμέτρων της ζωής του με την ύπαρξη του EMA...

Η εποχή πριν την ηλεκτρονική διακυβέρνηση και την Κάρτα του Πολίτη (χωρίς την ενοποίηση των βάσεων δεδομένων)

Έχουμε λοιπόν, στην πρώτη περίπτωση έναν άνθρωπο με πρόσωπο που κουβαλάει ας πούμε τη ζωή του. Υπάρχει μία δοσοληψία με υπηρεσίες μέσω των αριθμών του Αριθμού Μητρώου Εργαζομένου (ΑΜ), Αριθμού Μητρώου Ασφαλισμένου (ΑΜΑ), Αριθμού Φορολογικού Μητρώου (ΑΦΜ), Αριθμού Στρατολογικού Μητρώου (ΑΣΜ). Δίνει και λαμβάνει. Η φωτογραφία απεικονίζει μία κατάσταση, που το σημερινό καθεστώς είναι σε θέση να προσφέρει με κάποιες διορθώσεις σε όσα ήδη ισχύουν, δηλαδή με μία καλύτερη οργάνωση και εξυγίανση των υπηρεσιών. Πρόκειται πάντα για δημοκρατικό καθεστώς όπου ο πολίτης γνωρίζει ότι κυβερνάνται από αυτούς που ο ίδιος ψηφίζει και οι οποίοι του προσφέρουν **ονομαστικά** τις υπηρεσίες για τις οποίες ο ίδιος συνεισφέρει και οι οποίες συνεργάζονται μεταξύ τους για την ομαλή λειτουργία ενός κράτους (στρογγυλό ημιδιαφανές βελάκι ΠΑΝΩ από τα αμφίδρομα βέλη που συμβολίζει την συνεργασία και την διαφάνεια που -πρέπει τουλάχιστον- να την χαρακτηρίζει).

Η εποχή μετά την ηλεκτρονική διακυβέρνηση και την Κάρτα του Πολίτη (με δυνατότητα ενοποίησης των βάσεων δεδομένων)

Στην δεύτερη περίπτωση, έχουμε ένα απρόσωπο δίποδο, φυλακισμένο μέσα σε έναν φαύλο κύκλο, εξαναγκασμένο να ζει σε μία διαρκή απειλή των πολυεθνικών, των ΜΚΟ και διεφθαρμένων κυβερνήσεων (επιθετικά βελάκια προς το ον). Αυτές συνεργάζονται με δόλο και υποχθόνια (στρογγυλό ημιδιαφανές βελάκι ΚΑΤΩ από τα επιθετικά βελάκια), με συμφωνίες σκοτεινές και απόρρητες που σκοπό έχουν να ελέγχουν το φυλακισμένο ον. Το κλειδί στην υπόθεση είναι η κάρτα που θέλουν να μας επιβάλλουν δημιουργώντας τον Ενιαίο Μοναδικό Αριθμό (EMA). Δορυφόροι λαμβάνουν πληροφορίες για τη ζωή του και τις αποστέλλουν εκεί που «πρέπει». Ο άνθρωπος γίνεται αριθμός. Η κατάσταση αυτή ΔΕΝ ΕΧΕΙ ΚΑΜΙΑ ΣΧΕΣΗ με την εξυγίανση των υπηρεσιών που υπάρχουν σήμερα, ούτε καν αφορά την συνέχειά με το σήμερα, αλλά μας περνάει σε ένα τελείως διαφορετικό περιβάλλον. Ένα περιβάλλον ηλεκτρονικής φυλάκισης και ολοκληρωτισμού όπου η ανομία πλέον γίνεται με «νόμιμο» τρόπο, γι' αυτό και βάφτηκε με κόκκινο χρώμα.

http://id-ont.blogspot.com/2011/02/blog-post_07.html

ΤΟ ΣΧΟΛΕΙΟ ΜΑΣ ΣΤΙΣ ΕΚΠΑΙΔΕΥΤΙΚΕΣ ΕΠΙΣΚΕΨΕΙΣ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΜΟΣΕΙΟ ΒΡΑΝΑ

ΕΠΙΣΚΕΨΗ ΣΤΟ ΜΟΥΣΕΙΟ Φ. ΙΣΤΟΡΙΑΣ ΣΙΓΡΙΟΥ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΟΥ ΣΧΟΛΕΙΟΥ ΜΑΣ ΣΤΗ ΓΙΟΡΤΗ ΤΗΣ ΛΗΞΗΣ ΤΟΥ ΣΧΟΛΙΚΟΥ ΕΤΟΥΣ ΚΑΙ ΤΕΛΕΥΤΙΑΣ ΠΛΕΟΝ ΓΙΟΡΤΗΣ

14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

Με σύνθημα «Ήρθε το καλοκαίρι, γέλιο και χαρά παιδιά» οι εκπαιδευτικοί του σχολείου μας με τραγούδια, σκετς και ποιήματα, στην καθιερωμένη γιορτή του γέλιου και της χαράς κλείσαμε κι εφέτος στο σχολείο μας και το φετινό σχολικό έτος, τη Τρίτη 14 Ιουνίου 2011.

14 ΙΟΥΝΙΟΥ 2011

Κορίτσια της Στ' τάξης Λόκου Μυρσίνη, Μοιρασαγεντή Στέλλα και Αλβανού Μαριέλα διαβάζουν την ιστορία του Σχολείου μας και τον αποχαιρετιστήριο λόγο τους.

Ο ΕΠΙΤΑΦΙΟΣ ΣΤΗΝ ΕΝΟΡΙΑ ΜΑΣ

Το στολισμό του Επιταφίου της Ενορίας μας πραγματοποίησαν κι εφέτος κοπέλες του χωριού μας. Έμειναν στην Εκκλησία όλη σχεδόν τη νύχτα της Μ. Πέμπτης για να στολίσουν τον Επιτάφιο. Τα αποτελέσματα θαυμάσια.

ΤΟ ΜΟΙΡΟΛΟΪ ΤΗΣ ΠΑΝΑΓΙΑΣ

Το τραγούδι – μοιρολόι – της Παναγίας, τραγούδησαν και εφέτος οι κοπέλες της χορωδίας των παραδοσιακών τραγουδιών της Ενορίας μας, το απόγευμα της Μ. Παρασκευής, γύρω από τον Επιτάφιο.

ΛΑΜΠΡΟΤΡΙΤΗ

Η καθιερωμένη ετήσια Ιερά Πανήγυρις, μέσα στη Διακαινήσιμο εβδομάδα στο ξωκκλήσι της Παναγιούδας στην Καυκάρρα.

ΛΑΜΠΡΟΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

Καθιερωμένη ετήσια Θεία Λειτουργία στο ξωκκλήσι της Μεταμορφώσεως της περιοχής Μπιλο.

8η ΜΑΪΟΥ

Με λαμπρότητα γιορτάστηκε και εφέτος η εορτή του Αγίου Ιωάννου του Θεολόγου, στις Θερμοπηγές του χωριού μας. Προσήλθε όπως είναι καθιερωμένο το Σχολείο με τους δασκάλους και αρκετός κόσμος. Στο τέλος, Πολιτιστικός Σύλλογος και Εκκλησία, δεξιοθήκαμε όλους τους προσκυνητές με την καθιερωμένη πλέον «Μανεστράδα». Το κρέας προσέφερε η οικογένεια Παναγιώτη Ευαγγ. Προκοπίου.

ΕΝΟΡΙΑΚΑ

14η ΜΑΪΟΥ

Πανήγυρις στο εορτάζον ναύδριο Αγίου Ισιδώρου, της περιοχής Τέμενος.

ΜΑΘΗΤΙΚΗ ΙΕΡΑ ΑΓΡΥΠΝΙΑ

Ιερά Αग्रυπνία, αφιερωμένη στους μαθητές τελέσαμε την Τετάρτη της Μεσοπεντηκοστής 17 - 18 Μαΐου,. Η Θ. Λειτουργία αφιερώθηκε στην έναρξη των «Πανελλαδικών» εξετάσεων, αλλά και των εξετάσεων στα Γυμνάσια και τα Λύκεια, για όλα τα παιδιά της ενορίας μας. Στην ιερά αυτή αγρυπνία εψάλη και ο ειδικά συνταχθείς γι' αυτή την περίπτωση Παρακλητικός Κανών. Προσήλθαν τα παιδιά με τους γονείς τους.

ΣΥΝΤΗΡΗΣΗ ΕΙΚΟΝΩΝ ΤΕΜΠΛΟΥ

Με πρωτοβουλία και δαπάνη ενοριτών ξεκινήσαμε το έργο της συντήρησης των εικόνων του τέμπλου του Ναού μας η οποία και θα συνεχιστεί και στις άλλες εικόνες που φυλάσσουμε στο Ναό μας. Οι εικόνες του τέμπλου χρονολογούνται από το 1760 και έχουν άμεση ανάγκη συντήρησης.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ

- 8-5-2011 Λόκου Παναγιώτη ετήσιο.
- 19-6-2011 Μαγκούση Κωνσταντίνου τρίμηνο
- 19-6-2011 Στυλιανής Λεβέντη τεσσαρακονθήμερο

ΚΗΔΕΙΕΣ

- Λεβέντη Στυλιανή (χήρα Ιωάννου) 10-5-2011 ετών 90
- Πανσελήνου Βαρβάρα (χήρα Ευστρατίου) 24-6-2011 ετών 98
- Καραγεωργίου Κατίνα (χήρα Κωνσταντίνου) 25-6-2011 ετών 83
- Χαματζόλας Χρήστος 26-6-2011 ετών 27

Την Κυριακή 26 Ιουνίου με οδύνη βαθειά, η ενορία μας απέδωσε το «ύστατο χαίρε» σε ένα νεότερο παιδί, το Χρήστο Χαματζόλα γιο του Στρατή και της Κατερίνας, ο οποίος σε ηλικία 27 ετών ξεκίνησε το ταξίδι της αιωνιότητας.

Σαν Χριστιανοί γνωρίζουμε καλά το πρόσκαιρο των παρόντων, αλλά δεν παραβλέπουμε ούτε την ηλικία, ούτε το πόνο του πατέρα και της μητέρας που μένουν άναυδοι μπροστά σ' αυτό το γεγονός, ούτε βέβαια της αδελφής και του γαμβρού του, του παππού της γιαγιάς ούτε και κανενός άλλου από τους λοιπούς συγγενείς.

Τέτοια γεγονότα συγκλονίζουν τον καθένα.

Ο Χρήστος παιδί γεμάτο ζωή, παιδί εργατικότητα, χαρούμενο, πάντα χαμογελαστό, συγκλόνισε όλο το χωριό και όλη τη περιοχή μας αφού χωρίς κανένα πρόβλημα, εντελώς ξαφνικά και ανεπάντευχα, πολύ – πολύ πρόωρα μας άφησε πίσω και ξεκίνησε για την αιωνιότητα.

Ευχόμαστε ολόψυχα όλοι μας στο Χρήστο καλή ανάπαυση και καλή Ανάσταση και κουράγιο στους δικούς του.

ΒΑΠΤΙΣΕΙΣ

- Την Πέμπτη της Διακαινησίμου στον Ιερό Προσκυνηματικό Ναό της Παναγίας στην Αγιάσο τελέσαμε το Μυστήριο της Βαπτίσεως του παιδιού των: Νικολάου Τακτικού και Φωτεινής Παπαναστασίου.

Το όνομα της νεοφώτιστης: ΜΑΡΙΑ -ΠΑΡΑΣΚΕΥΗ

- Την Κυριακή 5 Ιουνίου στο ιερό Ναύδριο Αγίων Αναργύρων Ασωμάτου, τελέσαμε το Μυστήριο της Βαπτίσεως του παιδιού των: Γρηγορίου Μαλαπάσχα και Περμαθίας Παπαναστασίου.

Το όνομα της νεοφώτιστης ΕΛΕΝΗ.

Ανάδοχος παρέστη ο: Ευστράτιος Παπαναστασίου

Το Σαββάτο 28 Μαΐου στην Ιερά Μονή των Νεοφανών Αγίων Ραφαήλ Νικολάου και Παρθένου Ειρήνης ένα ξεχωριστό Μυστήριο Ιερού Βαπτίσματος ετελέσθη.

Ο Blendar Χhazaj Αλβανός υπήκοος και κάτοικος του χωριού μας επί μία δεκαετία και πλέον ελεύθερα και αυτόβουλα και κατόπιν της κανονισμένης κατηχήσεως αποφάσισε να ασπασθεί την Ορθοδοξία και να λάβει το όνομα

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ.

Το Μυστήριο που τελέσαμε ξεχωρίζει, όχι γιατί κάναμε κάτι το διαφορετικό από όλα τα άλλα, όλες τις άλλες Βαπτίσεις

μέσα στα 30 χρόνια της ιερωσύνης μας, μαζί με τον εφημέριο της Ιεράς Μονής π. Ιωάννη, αλλά γιατί αναφέρεται σε ενήλικο, ξένο υπήκοο που από μόνος του ζήτησε να γνωρίσει τη πίστη μας και κατόπιν αποφάσισε να την ασπασθεί δια του Ιερού Βαπτίσματος.

Σ' όλες τις άλλες Βαπτίσεις τα παιδιά είναι δυνάμει Χριστιανοί αφού προέρχονται από Χριστιανούς Γονείς και γενιόνται και μεγαλώνουν μέσα σε Ορθόδοξο περιβάλλον.

Ο νεοφώτιστος όμως ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ούτε από Χριστιανικό περιβάλλον προέρχεται – μάλιστα διωκόταν στον τόπο του ο Χριστιανισμός - ούτε από Χριστιανούς γονείς γνώρισε κάτι.

Γι' αυτό ακριβώς είναι διαφορετικές τέτοιες Βαπτίσεις, γι' αυτό και όλος ο κόσμος που παρέστη, συμμετείχε πραγματικά, κατανόησε πραγματικά το τι σημαίνει « όσοι εις Χριστόν εβαπτίσθημεν Χριστόν ενεδύθημεν» και έφυγε συγκινημένος.

Ανάδοχοι του Δημητρίου Χhazaj,
ο Χαράλαμπος και η Μαρία Δαγκλή.

Ευχόμαστε ολόψυχα να καταστεί καλύτερος από μας.

ΔΩΡΕΕΣ – ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

ΔΩΡΕΑ ΓΙΑ ΤΙΣ ΑΝΑΓΚΕΣ ΤΟΥ Ι. ΝΑΟΥ

Αγγελής Θερμιώτης..... 250€

ΑΝΤΙ ΣΤΕΦΑΝΟΥ

Για το έργο συντήρησης των εικόνων του τέμπλου

Οι συγγενείς εις μνήμην Στυλιανής Λεβέντη..... 75€

Ανώνυμη εις μνήμην Στυλιανής Λεβέντη 20€

Οικογ. Κυριάκου και Χαρούλας Παπαναστασίου

στη μνήμη Βαρβάρας Πανσελήνου 50€

Οικογ. Ιωάννου και Μαρίας Αλεξίου εις μνήμην

Κατίνας Καραγεωργίου..... 20€

ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΕΝΟΡΙΑΣ

ΤΡΙΜΗΝΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ ΚΩΔ.: 4295

ΙΕΡΟΥ ΝΑΟΥ ΤΙΜΙΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ ΛΙΣΒΟΡΙΟΥ

ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2011

ΕΚΔΟΤΗΣ: Οικον. Γεώργιος Αθ. Αλεντάς,

Εκπαιδευτικός - Αρχιερ. Επίτροπος Πολιχνίτου

ΛΙΣΒΟΡΙΟΝ ΛΕΣΒΟΥ Τ.Κ. 81300

ΤΗΛ.: 22520-71160, FAX: 22520-71104

ΗΛΕΚΤΡΟΝΙΚΗ ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ: <http://lisvorion.blogspot.com>

<http://ntprodromoy.blogspot.com>

E-mail: alentas@ath.forthnet.gr

Εκδοτική Παραγωγή **ΣΑΪΤΣΟ** Τηλ.: 210-34.76.090

ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΔΩΡΕΑΝ ΕΙΣΦΟΡΕΣ ΔΕΚΤΕΣ